

IGNACY GIMZIARSKI

1. Dane osobiste (imię, nazwisko, stopień, wiek, zawód i stan cywilny):

Sap. Ignacy Gimziarski, w cywilu pracownik PKP, żonaty [nieczytelne]; 11 Batalion Saperów.

2. Data i okoliczności zaaresztowania:

Dostałem się do niewoli sowieckiej 17 września 1939 r. w Kołodnie pod Zbarażem.

3. Nazwa obozu, więzienia lub miejsca przymusowych prac:

Na drugi dzień, 18 września, przewieźli nas na teren sowiecki do miejscowości Antoninko [Antoniny]. Z Antoninka [Antonin] przewieźli nas do Szep[i]etówki, a potem do Równego. Z Równego przewieźli nas do Sapożyna, gdzie pracowaliśmy rok. Z Sapożyna przewieziono nas do Podwołoczysk, gdzie pracowaliśmy do wiosny 1941 r. Z Podwołoczysk przewieziono nas do Jarmolińców, gdzie pracowaliśmy do rozpoczęcia wojny niemiecko-sowieckiej. Z Jarmolińców pognali nas piechotą do Winnicy, skąd pociągiem powieziono nas do Starobielska, gdzie pracowaliśmy na lotnisku ok. miesiąca, po czym wypuścili nas na wolność.

4. Życie w obozie, więzieniu:

Warunki na przymusowych robotach były ciężkie. W Sapożynie, gdzie pracowaliśmy rok, mieliśmy pracę przy odwalaniu śniegu oraz tłuczeniu kamieni. Wyżywienie marne. Płaca miesięczna była od 5 do 70 rubli. W Podwołoczyskach i Starobielsku wcale nie płacili. Warunki higieniczne złe, wielkie zawszenie. Życie koleżeńskie Polaków było niezłe, Ukraińców zaś marne.

5. Pomoc lekarska, szpitale, śmiertelność:

Opieka lekarska bardzo zła.

Warunków kulturalnych nie było.

6. Stosunek władz NKWD do Polaków:

Stosunek NKWD do Polaków był bardzo zły. Przy pędzeniu na roboty kłuli ludzi bagnetami. Uprawiali propagandę bolszewicką, agitowali.

Szpitali nie było.

7. Czy i jaka była łączność z krajem i rodzinami?

Łączność z krajem i rodziną była. W 1940 r. otrzymałem trzy listy od rodziny.

8. Kiedy został zwolniony i w jaki sposób dostał się do armii?

Zwolniony z obozu jeńców byłem 29 sierpnia 1941 r. Do polskiej armii wstąpiłem w listopadzie 1941 r. na komisji poborowej w Tocku [Tockoje].

Miejsce postoj, 5 marca 1943 r.